

ਮਾਨਯੋਗ ਸ੍ਰੀ ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਕੇ. ਸੋਢੀ, ਜੇ.ਜੇ.

ਸਰਵ ਮਿੱਤਰ ਸ਼ਰਮਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ,

- ਜਵਾਬਦੇਹ.

1990 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3665।

ਫਰਵਰੀ 17, 1992

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸੋਧਿਆ ਤਨਖਾਹ) ਨਿਯਮ, 1988- ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ - ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ - ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ, ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ - ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ - ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਅਵਸਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਆਰਡਰ ਦੀ ਵੈਧਤ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਇਹ ਸੇਵਾ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਮੁਖੀਆਂ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਛੋਹਣ ਵਾਲੇ ਪੱਥਰ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤਤਕਾਲੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ ਸੀ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(ਪਰਾ ੭)

ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜਵਾਬ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ: -

- (i) 1 ਅਕਤੂਬਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਨੁਮਤੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰੋ।, 1988;
- (ii) 1988 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਕੇਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੁਕਮ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰੋ;
ਹੁਕਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰੋ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ 5 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੀ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। 1.450 ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਖਿੱਚ ਰਿਹਾ ਸੀ;
- (iv) ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ
ਜਵਾਬਦੇਹ

- (v) P-1 ਦੀ ਤਸਦੀਕਸ਼ੁਦਾ ਕਾਪੀ ਦੀ ਫਾਈਲਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਵੰਡਣਾ; ਅਤੇ
 (vi) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਅਵਾਰਡ ਲਾਗਤ.

PI ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਰਵ ਮਿੱਤਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰਾਜੀਵ ਵਿਜ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਕੇਸ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਰਵ ਮਿੱਤਰ ਸ਼ਰਮਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਹਨ। ਉਸਨੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ ਪ.ਲ ਦੇ ਤਹਿਤ , ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਤਤਕਾਲੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਸੋਧਿਆ ਤਨਖਾਹ) ਨਿਯਮ, 1988 ਦੇ ਤਹਿਤ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਸਕੇਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

(3) 1 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1986 ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2000—100—2300, ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ। 250. ਉਸਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਰੁਪਏ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2100 ਅਤੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਉਸਦੇ ਅਗਲੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਇਕੱਤਰ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਵਧ ਕੇ ਰੁਪਏ ਹੋ ਗਿਆ। 2200 ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਕੇ ਰੁ. 2300. ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੀਜੇ ਪੰਜਾਬ ਤਨਖਾਹ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, - ਮਿਤੀ 3 ਜੁਲਾਈ, 198G ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 9 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਸੋਧਿਆ ਤਨਖਾਹ) ਨਿਯਮ, 1988 ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਨਿਯਮ, ਭਾਵੇਂ 9 ਸਤੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, 1 ਜਨਵਰੀ, 1986 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 20 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਰੁਪਏ ਤੋਂ 2000-2300 ਤੋਂ ਰੁ. 3700-5000। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 20 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਕਿ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਲਈ; ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਅਤੇ ਐਡਹਾਕ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੇ ਨਾਲ, 20 ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਸੌਂਪਿਆ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਤਨਖਾਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। 1988, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ। ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਤਨਖਾਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“12. ਆਰਾਮ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ:

ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਢਿੱਲ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੋ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ।”

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਕੱਤਰ ਵਜੋਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 4375. ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਛੋਟ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ 351.40 PM ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਢਿੱਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਅਤੇ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨੂੰ ਖਿੱਚਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ, ਜਦੋਂ ਅਚਾਨਕ 22 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ 1990 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਤੋਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਵੇਂ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਤੀ 22 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਮੇਡੀ . 1990, ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ, ਬਿੱਲ ਸ਼ਾਖਾ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿ ਕੱਢੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੇਕਰ

ਇੱਕ y> ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ। ਬੇਸ਼ੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਤੋਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਨਿਆਇਕ ਪੱਖ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਚੁਣੌਤੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਵੱਲੋਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 12 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਨੂੰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਤੋਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ-ਇਨ-ਦਫਤਰ, ਭਾਵ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਢਿੱਲ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(4) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਲਗਭਗ ਮੰਨ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1987 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ।, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵੀ ਦੋਸ਼-ਮੁਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 15, ਉਪ-ਪੈਰਾ (iv) ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਖਾਸ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਦੇ ਅਪ੍ਰਯੋਗਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ ਮੁਕਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਇਸ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਦਾ ਇਹ ਗਲਤ ਫੈਸਲਾ ਹੈ। ਜਸਟਿਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 22 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਸੂਚੀ P1, 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਦੇ ਤਤਕਾਲੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ। *ਸਰਟੀਓਰੀ* ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ।

(6) ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 (ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ! ਨਿਯਮ, 1988 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਸਕੇਲਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਨਿਯਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਕਾਰਨ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਭੇਜੋ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਵਰਤੀ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਕੇ-

Sarv Mittar Sharma v. The Punjab and Haryana High Court, 247
Chandigarh (M. R. Agnihotri, J.)

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 20 ਜਨਵਰੀ, 1989 ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਕੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਜੋ ਨਿਯਮ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1988 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਆਪਣੇ ਵਿਕਲਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਲੋੜੀਂਦੀ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਅ ਰਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ। ਉਹੀ ਨਿਯਮ। ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਢਿੱਲ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 22 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ।

(7) ਇਹ *ਅੱਧੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਕਿ/ਪ੍ਰਿਵਿਓਰਕੋ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਆਰ.ਟੀ. ਰੰਗਾਚਾਰੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਦੇ ਸਕੱਤਰ (1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ, ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਅਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ, ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ। ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ।

ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, "ਹੁਣ ਤੱਕ ਇਹ ਸੇਵਾ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨਿੱਖੜਵਾਂ ਅੰਗ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਮੁਖੀਆਂ ਅਤੇ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਜੋ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਟਚਸਟੋਨ 'ਤੇ ਪਰਖਿਆ ਗਿਆ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਪਗਨ ਐਡ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਤਨਖਾਹ ਜਾਰੀ ਰੱਖੀ, ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1937 ਪੀਸੀ 27.

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਵੀ। ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ”

(8) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 22 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ, ਅਨੇਕਚਰ P1 ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ 24 ਅਪ੍ਰੈਲ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਅਸਲ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰੋ, 1989. ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1989 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਾਧੇ ਆਦਿ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਰਹੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 22 ਜਨਵਰੀ, 1990 ਦਾ ਅਪ੍ਰੈਗਡ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਮੁਦਰਾ ਲਾਭ ਜਿਸ ਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਹੁੰਦਾ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਤਨਖਾਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਤਨਖਾਹ, ਭੱਤੇ, ਵਾਧੇ, ਆਦਿ ਦੇ ਬਕਾਏ, ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਰਕਮ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਉਸ 'ਤੇ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਕੋਈ ਵਕੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(9) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤਨਖਾਹ ਆਦਿ 'ਤੇ ਮਹਿੰਗਾਈ ਭੱਤੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੁਆਰਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਜ਼ਾਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਪੱਖ ਤੋਂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ, ਤਰਜੀਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

Sarv Mittar Sharma v. The Punjab and Haryana High Court, 249
Chandigarh (M. R. Agnihotri, J.)

ਮਾਨਯੋਗ ਐਨ ਕੇ ਸੋਢੀ, ਅਤੇ ਐਮ ਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ. ਜੇ.

ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ—ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1991 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4562

ਫਰਵਰੀ 26, 1992

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948- ਐੱਸ. 5(2) (a) (ii), 11, 21 ਅਤੇ 22 —
ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226 ਅਤੇ 227— ਵਿਕਲਪਕ ਉਪਾਅ— ਨਵੀਂ ਅਪੀਲ—ਤੱਥ
ਦੀ ਖੋਜ—ਐਸ. 5(2) (ੳ) (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਟੌਤੀਆਂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ -ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—
ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ- ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਖਰੀਦਦਾਰ
ਡੀਲਰਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ —ਵਿਕਰੀ